



DUMITRIOS

nr.34 – septembrie 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Facă-se voia ta!

pr. paroh Mihai Gojgar

În duminica XVIII-a după Rusalii, credincioșii participanți la Sfânta Liturghie au ocazia să reasculte una dintre pericopele foarte cunoscute ale Sfintei Scripturi, și anume textul care relatează pescuirea minunată, eveniment săvârșit prin puterea Domnului Hristos pe lacul Ghenizaretului. Cortina se ridică înfățișându-ne mai mulți pescari, obosiți după o noapte în care, fără succes, încercaseră să prindă pește pentru ei și familiile lor. Mântuitorul, aflat providențial aproape de bieții pescari, ucenicii Săi de mai târziu, îi îndeamnă să mai încerce, să nu se lase bătuți. Nu este un sfat care închipuie un fals optimism, ci o povață părintească precisă: „Mână la adânc și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți” (v. 4). Fără să aibă experiența de pescar a lui Simon-Petru, Hristos îi recomandă concret cum să facă. Dar iată că El primește și o replică. Acum, în postura lui Petru încercând să fim, probabil că toți am fi cârtit, am fi zis: „cum, eu, profesionist, să ascult de Unul Care nu a pescuit niciodată?” Este într-o măsură îndreptățit cuvântul lui Petru, deci, dacă stăm să ne gândim la firea slăbită de mândrie a omului. „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele” (v. 5). Nu trebuie să scăpăm din vedere că, deși în sinea lui este convins că nu are șanse să prindă ceva (poate mai avusese zile de acest fel, sau poate era sigur că făcuse tot ceea ce era omenește posibil, ca să umple mrejele), Petru ascultă porunca și mai aruncă o dată pânza dătătoare de hrană. Și, surpriză mare! Dar o uimire pe care o știm atât de bine, care ne este atât de dragă. Cât de minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, când ne ajuți să le vedem! Iată cum, alergând să-și potolească foamea, pescarii nu au prins doar o mână de peștișori, ci „multime mare de pește, că li se rupeau mrejele” (v. 6). Ba, mai mult, „au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde” (v. 7). Nu-i așa că vă vin lacrimi în ochi gândindu-vă la emoția care trebuie să-i fi cuprins pe sărmanii apostoli în ziua aceea? Sau poate că noi înșine avem în trecutul nostru „pescuiți minunate” în care am fost martorii și beneficiarii milei lui Dumnezeu. Îl înțelegem pe Petru,

ne este chiar foarte drag când, căzut în genunchi, îi spune Învățătorului lumii „Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos” (v. 8). Modelul omului care își dă seama cât de slab, nevrednic, necredincios este în comparație cu darurile primite de la Dumnezeu. De fapt, Petru nu vrea să Îl gonească pe Domnul, ci, mai mult Îl roagă să rămână și să se împărtășească de prezența Lui. Paradoxul strigătului lui Simon este expresia unei sincerități și al unei conștiințe limpezi. Pentru că limpede a devenit atunci pentru Petru și pentru ceilalți care erau cu el că Învățătorul lor nu era doar un rabin, un profet oarecare, ci era Omul lui Dumnezeu, Dumnezeu Însuși. Și s-au temut toți de această concluzie: „Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră” (v. 9). Dar era o teamă dorită de noi toți, o evlavie, căci pericopa se încheie relatându-ni-se ce au făcut acei pescari: „trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El” (v. 11). După citirea acestei pericope, rămânem doar cu împărtășirea emoțiilor apostolilor? Credem că nu. Căci sunt câteva lucruri pe care trebuie să le subliniem. Mai întâi, faptul că, indiferent cât s-au chinuit ei, nu au avut nici un rezultat. De-abia după ce au primit o binecuvântare, un sfat dumnezeiesc, dorința li s-a realizat, într-o măsură mult mai mare decât își puteau ei imagina. Căci în viață, primim ce avem nevoie nu după măsura străduințelor noastre, ci după felul în care ne punem nădejdea în harul lui Dumnezeu și în puterea Sa. Apoi, atunci când vrei să ai roade, trebuie să mergi spre locul cel mai adânc, să cercetezi, să te deschizi infinității harului divin, să nu pui limită binecuvântării Lui. Să îți dorești ca viața ta să fie prilej de arătare a miracolelor divine. Așa i-a spus Domnul lui Petru, „mână la adânc”, adică asumă-ți o încercare dificilă, încearcă, nu te da bătut. La noi, dorința restaurării bisericii este situația în care suntem chemați să pescuim cât mai mult, cât mai bine, la cât mai mare adâncime. E frumos și bine să îți hrănești familia, e trist când nu reușești să o faci. Asta simte un slujitor când nu își împlinește datoria, pentru sufletele credincioșilor și pentru nevoile bisericii. Și, în sfârșit, mai este ceva legat de condiția generală a împlinirii unui miracol. Petru a privit totul cu scepticism, dar până la urmă s-a lăsat în voia Lui Iisus. Aceasta a fost cheia izbânzii pe lacul Ghenizaretului, ascultarea de porunca divină. Mai departe știm ce a urmat. Întrebarea este: Cât de dispuși suntem să facem în viață ce vrea Dumnezeu și nu ce vrem noi? Să trăim după cuvântul Lui și nu al nostru?

diac. Bogdan Bădiță

*În orice casă veți intra, să spuneți: **Pace casei acesteia! (Matei X,5)***

Mare este bucuria noastră atunci când avem prilejul de a merge pe la casele enoriașilor pentru a-i binecuvânta și a le sfinți casele. Acest lucru este transmis încă de pe vremea Sfinților Apostoli care mergeau prin casele credincioșilor pentru a le sfinți și pentru a vesti Evanghelia Mântuitorului Hristos. De la Sfinții Apostoli, apoi ucenicii acestora, de aproape 2000 de ani, mergem și noi de mai multe ori pe an pentru a sfinți casele tuturor celor aflați în parohie. Această vizită are un scop misionar deoarece vestim mesajul Mântuitorului. Pastoral, pentru că discutăm cu fiecare credincios. Social, deoarece identificăm casele celor nevoiași. Filantropic, atunci când identificăm cazurile de sărăcie în familie sau abandon școlar la copii, încercăm să dăm o mână de ajutor, împreună cu alți enoriași. În parohie, sunt oameni mai înstăriți, dar și persoane care nu au cu ce se încălța sau îmbrăca. Preotul îi îndeamnă pe cei care au posibilitatea, să ajute familiile mai nevoiașe. Prin intermediul preotului, cei care dăruiesc găsesc mulțumire sufletească, iar cei aflați în lipsuri, sprijin și încurajare. Familiile unei parohii pot fi unite prin participarea la Sfânta Liturghie, prin predica și cateheza preotului, prin Sfânta Spovedanie, dar și prin acest frumos act de sfințire a caselor și constatare a situației enoriașilor. M-am bucurat mult când părintele Mihai mi-a cerut să îl însoțesc prin parohia noastră, acum de Înălțarea Sfintei Cruci. A fost prima oară și m-am simțit onorat, emoționat, plin de entuziasm și am răspuns pozitiv acestei propuneri. Părintele mi-a zâmbit. După patru ore de mers, am înțeles acel zâmbet cu subînțeles, zărit pe chipul părintelui și al episcopului bisericii noastre, domnul Vasile. Dintre toate ușile la care am sunat, doar puțin peste jumătate ne-au primit. Ceilalți, au găsit în ușă buletinul parohial, lăsat de noi în semn de invitație la biserică. Ne rugăm pentru ei, poate într-o zi, ne vor deschide ușile caselor pentru a le sfinți și ușile sufletului și a primi binecuvântare. Dar adevărata provocare a fost cu cei care ne-au primit. De ce? Pentru că pe majoritatea, eu îi vedeam pentru prima dată. Mi-am dat seama că dacă ar veni și aceștia la biserică, noi am fi mult mai mulți la Sfânta Liturghie, deci și mai puternici. Cu mare bucurie și nerăbdare am fost primiți de cei care vin duminică de duminică la biserică noastră. Se simțea emoția și entuziasmul lor de cum deschideau ușa. Iar bucuria noastră era de zece ori mai mare. Dar despre cei ce nu vin la biserică nu pot spune același lucru. De ce? Tocmai din cauză că nu vin la sfintele slujbe, nu ne cunosc, nu sunt catehizați, se simt stânjeniți de prezența

preotului și oricât de calde și blânde au fost povețele părintelui, am simțit reticență și multă răceală în dialogul cu ei. Lucrul acesta este normal, pentru că nu au legătura harică și duhovnicească cu noi. Mi-am dat seama cât de mult poate schimba în bine prezența consecventă la biserică și câte consecințe grave poate avea ruperea de biserică și neconlucrarea cu harul divin. Lipsa harului din om îl transformă și îl îndepărtează de biserică și de comunitatea bisericii. Am descoperit câteva cazuri sociale, le știm adresele, numerele de contact și vom încerca să îi ajutăm. Sunt oameni în parohie care trăiesc în condiții grele. Iar toate aceste persoane trebuie ajutate și sprijinite. Poate dacă vor vedea buna noastră intenție, vor veni și la biserică, pentru că majoritatea nu vin. Enoriașilor care locuiesc în mica noastră parohie, le-am oferit câte o revistă parohială, copiilor bomboane și iconițe și celor sărmani câțiva bănuți. Tuturor, părintele Mihai le spunea: **Dumnezeu să vă binecuvânteze pe dumneavoastră și casa dumneavoastră și vă așteptăm la sfânta biserică. Veniți duminică la biserică. Doamne, ajută, vă aștept!** Acest mesaj mi-a rămas și acum întipărit în minte. Era crezul părintelui, rostit în mijlocul fiecărei familii. Am fost uimit de insistența părintelui în a spune tuturor lucrul acesta și în a lăsa tuturor celor ce nu ne-au deschis o revistă parohială. Unii dintre ei, nu au venit niciodată până acum și Domnul știe dacă o vor face. În parohia noastră, părintele vizitează casele tuturor credincioșilor de patru ori pe an: la Înălțarea Sfintei Cruci, în Ajunul Crăciunului, în Ajunul Bobotezei și de Izvorul Tămăduirii. Deci, de cel puțin patru ori pe an, invităm pe cei ce nu vin la biserică, să participe măcar la o Sfântă Liturghie. Enoriaș nu este doar cel care locuiește în parohie, ci și cel care este alături de noi zilnic, implicându-se în toate evenimentele parohiei. Acestor persoane foarte dragi nouă, le-am pregătit o mică surpriză. Le-am sfințit și lor casele, deși unii locuiesc la câțiva kilometri de biserică. Pe unii i-am anunțat, pe alții i-am surprins plăcut, mai ales că nu în toate parohiile preoții au posibilitatea să meargă de patru ori pe an. A noastră este foarte mică și noi mergem cu foarte mult drag la toți. În concluzie, mulțumim Bunului Dumnezeu pentru că ne-a învrednicit să-i cunoaștem pe toți cei care ne-au primit și pentru că am mai întâlnit și persoane noi. Ne rugăm să le dea tuturor sănătate, sfințenie, bucurii, dar mai ales gândul cel bun de a veni la Sfânta și dumnezeiasca Liturghie pe care o săvârșim în Biserica Sfântul Dumitru, duminică de duminică. Și poate, într-o zi, vor veni la slujbă toți cei pe care i-am invitat. Dumnezeu face minuni și noi credem că ne vom bucura împreună și de aceasta.



pr. paroh Mihai Gojgar

Biserica Sfântul Dumitru este în proces de restaurare majoră. Mă adresez dumneavoastră, ca unor prieteni ai acestui lăcaș. Cheltuielile depășesc posibilitățile noastre materiale. Proiectanții, diriginții, utilitățile, în afară de costurile propriu-zise ale restaurării, sunt de 1500 euro lunar. Enorm, pentru o parohie mică și foarte puțin susținută material. De aceea, dacă aveți posibilitatea unor donații sau încheierii unor contracte de sponsorizare care să fie scăzute din impozitele dumneavoastră, ne-am bucura să ne sprijiniți. Orice sumă este folositoare. Toate sumele vor fi înregistrate, se vor oferi chitanță și contract semnat. Numele firmei sau donatorului vor fi promovate pe toate căile de comunicare ale parohiei (site, ziar, avizier). Dar, mai important, vă vom fi recunoscători. Cu speranța că ați înțeles demersul nostru, cu siguranța prieteniei dumneavoastră, aștept să dați un semn pozitiv acestei solicitări. Contractul de sponsorizare și alte informații necesare din punct de vedere al legislației în vigoare, pot fi obținute la biserică sau scriind la adresa de email: mihaigojgar@yahoo.com

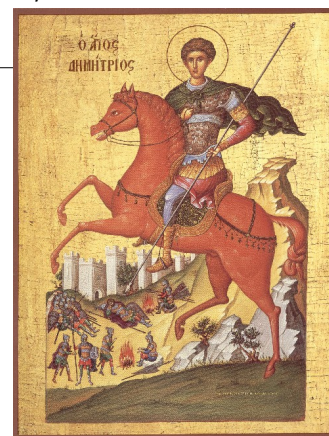


Programul serilor catehetice septembrie - decembrie 2013

23 septembrie: COMUNICAREA CU DUMNEZEU - CAP. 7 DE LA LUCA
 30 septembrie : CUM SĂ NE RUGĂM ? - CAP. 8 DE LA LUCA
 7 octombrie: CUM ÎI PREȚUIM PE SFINȚI ? - CAP. 9 DE LA LUCA
 14 octombrie: DISCERNĂMÂNTUL - Sf.Cuv. Parascheva – CAP. 10 DE LA LUCA
 21 octombrie: DESPRE VIAȚA LITURGICĂ - Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir - CAP. 11 LUCA
 28 octombrie: CUM ÎL SLĂVIM PE DUMNEZEU ? - CAP. 12 DE LA LUCA
 4 noiembrie: LĂCOMIA - CAP. 13 DE LA LUCA
 11 noiembrie: DESFRÂNAREA - CAP. 14 DE LA LUCA
 18 noiembrie: IUBIREA DE ARGINȚI, ZGÂRCENIA ȘI EGOISMUL - CAP. 15 LUCA
 25 noiembrie: ÎNTRISTAREA - CAP. 17 DE LA LUCA
 9 decembrie: TRÂNDĂVIA - CAP. 18 DE LA LUCA
 16 decembrie: NAȘTEREA DOMNULUI - CAP. 19 DE LA LUCA

HRAMUL ISTORIC AL BISERICII SF. DUMITRU-POȘTĂ

SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR



Programul sărbătorii:

Vineri, 25 octombrie, ora 18.00 – Vecernia, Litia și procesiune cu sfintele moaște;

Sâmbătă, 26 octombrie, ora 8.00 – Utrenia, Sf.

Liturghie și Parastasul pentru ctitori.

Cei ce doresc să sprijine organizarea evenimentului, sunt invitați să lase donația lor la pangar, la persoana care vinde lumânări. De asemenea, puteți participa la pregătirea unor pachete alimentare pentru persoanele defavorizate din parohie.

Vă mulțumim anticipat și vă așteptăm cu drag!



Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitrupeposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:

Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
 RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
 RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
 Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica Sf. Dumitru – Poșta



Str. Franceză Nr.1
 Sector 3, București
 0727 394 631

Program liturgic

Duminică	8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni	18.00 – Program de spovedanie 19.00 – Seară Catehetică
Miercuri	18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri	18.00 – Acatist
Sâmbătă	10.00 – Parastas